

Kerroppa vaari joulusta

Sävellys: Ensio Immonen

Sanat: Juhani Konola

Kerropa vaari Joulusta

Kerropa vaari joulusta, kun pieni olit niin.
Öljylamppu valaisi ja maalla asuttiin.
Kerropa jouluaatosta, kun kuusi haettiin.
Aisakellon helkkyessä kotiin ajettiin.

Vanhan ajan jouluntaikaa,
tunnelmaa ja entisaikaa,
vaarikulta jutuillansa
kaipaamun saa.

Kerropa vaari joulusta, kun tuoksuun lämpimään,
pihan yli kilvan juostiin saunaan kylpemään.
Kerropa jouluaatosta, kun kirja avattiin,
kertomusta ensijoulun hiljaa kuunneltiin.

Vanhan ajan jouluntaikaa,
tunnelmaa ja entisaikaa,
vaarikulta jutuillansa
kaipaamun saa.

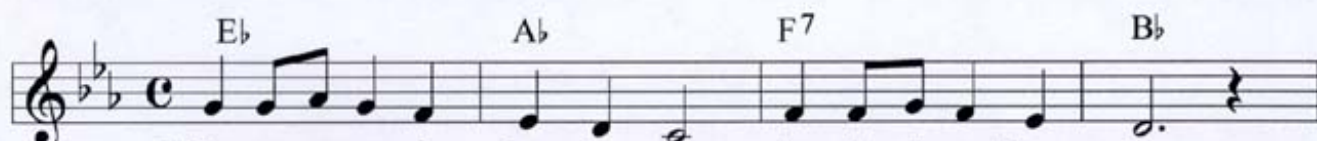
Kerropa vaari joulusta, kun pirtin ikkunaan
kaikki lapset kilvan riensi tielle katsomaan.
Kerropa aattohetkestä, kun ovi aukaistiin,
joulupukin suuri kontti tupaan heitettiin.

Vanhan ajan jouluntaikaa,
tunnelmaa ja entisaikaa,
vaarikulta jutuillansa
kaipaamun saa.

Kerropa vaari joulusta

säv. Ensio Immonen

san. Juhani Konola

1. Ker-ro-pa vaa-ri jou-lus-ta, kun pie-ni o-lit niin
2. Ker-ro-pa vaa-ri jou-lus-ta, kun tuok-suun läm-pi -mään
3. Ker-ro-pa vaa-ri jou-lus-ta, kun pir-tin ik-ku -naan

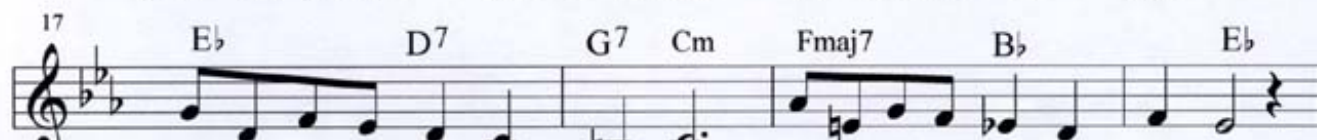
5
öl - jy - lamp -pu va - lai - si ja maal - la a - sut - tiin.
pi - han y - li kil - van juos - tiin sau - naan kyl - pe - mään.
kaik - ki lap - set kil - van rien - si tiel - le kat - so - maan.

9
Ker - ro - pa jou - lu aa - tos - ta, kun kuu - si ha - et - tiin.
Ker - ro - pa jou - lu aa - tos - ta, kun kir - ja a - vat - tiin,
Ker - ro - pa aat - to het - kes - tä, kun o - vi au - kais - tiin,

13
Ai - sa - kel - lon helk - ky - es - sä ko - tiin a - jet - tiin.
ker - to - mus - ta en - si - jou - lun hil - jaa kuun - nel - tiin.
jou - lu - pu - kin suu - ri kont - ti tu - paan hei - tet - tiin.

17
Van - han a - jan jou - lun - tai - kaa, tun - nel - maa ja en - tis - ai - kaa

21
vaa - ri - kul - ta ju - tuil - lan - sa kai - paan mun saa.